

ଧରିତ୍ରୀ



# ବିଶ୍වାସ ପ୍ରକଟଣ

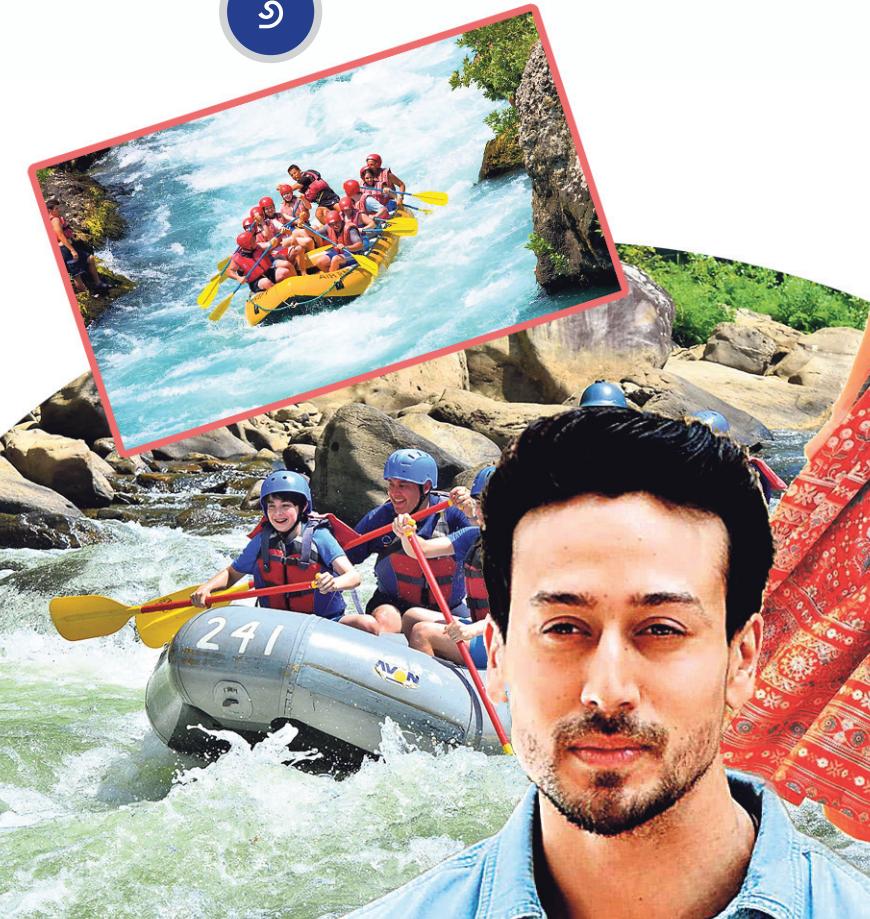
୩

## ପ୍ରକଟଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ପୃଥିବୀ ଯେତିକି ସୁନ୍ଦର ସେତିକି  
ବିଶ୍ୱାସ ଆମ ସୌରମଣ୍ଡଳର  
ଅବସ୍ଥାଟି ଅନୁଯାୟୀ ପୃଥିବୀ  
ହେଉଛି ଡଢିଯ ଗ୍ରହ ଏହାର  
ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ହଁ ଏହାକୁ ସବୁ ଗ୍ରହଙ୍କ  
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିଆଗା ଗ୍ରହର  
ମାନ୍ୟତା ଦେଇଛି...

ସହରାୟ ଦୂର

୪



ସିନ୍ଦେମା

୫







## ବିଷର ବଳୟ

- ସୁରେଣ୍ଟ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ପବନରେ ବିଷ ଭୋଜନରେ ବିଷ,  
ବିଷ ପୁଣି ନିଶ୍ଚାସରେ  
ଜୀବରେ ବି ବିଷ, ଜୀବରେ ବି ବିଷ,  
ବିଷ ପୁଣି ବିଶ୍ଵାସରେ ॥

ଦିନୁଦିନ ବ୍ୟାପେ ବିଷର ବଳୟ  
ଜୀବନ ଯାଉଛି ଜଳି  
କେତେ ଯେ ମାନବ ମରଣ ଯନ୍ତ୍ରାରେ  
ନିତି ପଢୁଆନ୍ତି ଜଳି ॥

କୋରକିତ ହୃଦ କରାଳ କରୋନା  
କ୍ରୂଦନ କୁଣ୍ଡରରେ  
ଲିଭିଲିଭି ଯାଏ ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତି  
ଅଦିନ ଜରାର ଡରେ ॥

ଯେଉଁ ପ୍ରକୃତି ମାନବକୁ ଦେଲା  
ଶ୍ରେଷ୍ଠପ୍ରାଣୀ ପୁରସ୍କାର  
ନାଶ କରି ତାକୁ ମଣିଷ ସାଜିଷ୍ଟ  
ଭୟଙ୍କର ଭଲାସୁର ॥

ଗୁଁ ମୁହଁ ହୃଦ ସହରକୁ ଭୁଲି  
ଛାଡ଼ି ଯାଇଥୁବା ପୁଅ  
ଭଲଲାଗେ ପୁଣି ପଖାଳ ଚଚାଣ  
ବାଣି ବାଇଗଣ ଘିଆ ॥

ହଜି ଯାଇଥୁବା ମଣିଷପଣିଆ  
ଫେରାଇ ଦେଲା ଏ କାଳ  
ଗୁଁ ନଈପଠା ତୋପା ଜନ୍ମରାତି  
ଭାଗବତ ରୁଙ୍ଗି ମେଳ ॥

କରୋନା ଆମକୁ ଶିଖାଇଲା ଆଜି  
ଜୀବରେ କରୁଣା କର  
ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ନିର୍ମଳ କର ପରିବେଶ  
ଗାନ୍ଧିବାଣୀ ମାନି ଚଳ ॥

ବନୀ ମୁଁ ଆଜି ନିଜ ଚୌହଦୀରେ  
ନିଜନିଜ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରେ  
ଲକୁଆନ୍ତି ଆଜି ଜୀବନ ଲଭାଇ  
ନିଜ ସହ ପାନିପଥେ ॥

କରୋନା ଦେଲାଛି ବିରହର ଜ୍ଞାନା  
ବିଧୂର ବଂଶୀସ୍ଵନ  
ଏ କାଳ କହିଲା ଦେହ ସିନା ଆଗ,  
ପଛେ ପଢିଆଉ ଧରମ ॥

- ବରି, ସିମୁଳିଆ, ବାଲେଶ୍ଵର

## ବଂଶୀ

ଡ. ତୃପ୍ତି ରଞ୍ଜନ ଦାସ

ପଚାରୁଛ ବିଳମ୍ବ କାରଣ ?  
ପରଦା ଉଠାଇ, ଅଧରରୁ  
ବଂଶାକୁ ହଶାଇ ଦେଖ,  
ରାସ୍ତା କହେ ଆଁ ମେଲି ପଢିଥିବା  
ଚିତ୍ରିତ ଖପରା  
ମୁଣ୍ଡ ଉପର ଶାଙ୍କ ଶାଙ୍କ ଖରା  
ମିଥ୍ୟାକୁ ସାରଥୁ କରି, ମିରିଗର ଗତିକୁ ଧରି  
କଷ୍ଟ ଆସାଇରେ ଲାଲ ପାଦ ଚିନ୍ତା...  
ପଚାରନ... ବିଳମ୍ବ କାରଣ ॥

ଥାଉ,  
ଛୁଅଁନାହିଁ ପାଦକୁ ମୋର,  
ଲାଗୁଛି ଆକାଶଟା ତଳେ  
ପିକା ପଡ଼ି ପଡ଼ି ଆସେ କଷ୍ଟର କାରଣ  
ଶ୍ୟାମଳ ତନୁ ଏବେ ଘନ ଏକାନ୍ତ କରୁଣ  
ମାୟା ବାସ୍ୟରେ କହିବି ତରୁଥିଲ  
ଏତେ ଯେ ଦାରୁଣ  
ଆଖୁ ଏବେ ଛଳ ଛଳ  
ଆସନ୍ତାକି ନିଦିଷ୍ଟକେ ମରଣ ॥

-କାହୁଆପତା, ଜଗତେଷ୍ଟପୁର

କେବେ ରାଗ, ଅଭିମାନ, ବିରହ, ବିଛେଦ । ତା’  
ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ, ସାହୁଲିତ ମନ ! ଆମ ଦୁଇଙ୍କର  
ଛାଇ ଆକୁଆ ଲୁଚକାଳି ଖେଳ । ରାତର ଶେଷ  
ପହରର ମିଳନ ଭଳି ।

ଅନାମିକା ହସିଦିବା । ସକାଳୁ ଖେଳ ପଦ୍ଧତିର  
ଶେଷାଳି ପରି । ଖେଳେଇ ହୋଇପଡ଼େ ତା’ର  
ପ୍ରଗଳ୍ଭ ତୋପା ହସ ।

ମୁଁ ମଜାରେ କହେ, ରାତିର ଜତୁଗୁହର ଯନ୍ତ୍ରଣା  
କେବେ କ’ଣ ଭୁଲି ହୃଦ ?

ସେ କହେ, ଓଁ ରାତିର ଛାତି ତଳେ ସମ୍ପର୍କର  
ଶୁନ୍ୟତା ! ବାଶ ବାଶରେ, କାହାର ପାଦଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲୁ  
ନାହିଁ । ମୁଁ କହେ ଶୁଣିଛି । ଆ’ କହି ଯିଏ ଆଉଜେଇ  
ନେଇଥୁଲା ଛାତିକି କେଜାଣି କେମିତି ପର କରି  
ଦେଲା !

ସେ କହେ, ଓଁ ଏବେ ତୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଲୁଣି । ସେ  
କିମ ମ ?

କହେ, ଆକାଶରେ ଶୁନ୍ୟତା ଭରି କ’ଣ  
ବଞ୍ଚିହେବ ? କାହାକୁ ତ ଶୁନ୍ୟତାରେ ଭରି ଦେବାକୁ  
ହେବ । ଜୀବନ ଗୋଗାଏ ବିଚିତ୍ର ରଙ୍ଗର ଖେଳ ।

ରଙ୍ଗ ଖେଳ ! ସେ ତରିଗଲା । ଯଦିଓ ମୋତେ  
ଭିତ୍ତି ଧରିଲା ।

କହିଲି, ଏଇ ବସନ୍ତ ଆସିଛି । ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ  
କୁଞ୍ଚ ମିଳନର ପର୍ବତ । ପ୍ରକୃତିର ନବ ପୁଷ୍ପର ସମ୍ମର ।  
କୋଇଲିର କୁଞ୍ଚ କୁଞ୍ଚ ତାନ । ଅବିର ଖେଳ । ଆମେ  
କ’ଣ ଖେଲିବା ନାହିଁ ?

ସେ ମାନାକଲା । କହିଲା, ତୁ ଖେଳ ସାହି  
ପିଲାଙ୍କ ସହ । ମୁଁ ଖେଲିବି ନାହିଁ !

କାରଣ ପଚାରିବା ସପକ୍ଷରେ ନ ଥିଲା ।  
ମନେପଢିଗଲା ଗତ ହୋଲିରେ ରଙ୍ଗ ଖେଳ  
ଛୋଟିଆକୁ ବିଭେଦ କରି ପିଙ୍ଗି ଦେଇଥିବାର  
ନାରକୀୟ ଘଟଣା ।

- ଡ. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସାହୁ

ଅନାମିକାର ଭୟାର୍ତ୍ତ ଚିତ୍ତରୁ ଛାତିରେ  
ଭିତ୍ତିର କିଛି ମୁହଁର୍ତ୍ତ ଆଶ୍ରମ ଦେଲି । ତା’  
ଅଳରା କେଶକୁ ସାତଙ୍କ ଦେଲି । କହିଲି, ତୁ ନ  
ଖେଳ । ଏହୁଠିଏ ହେଲୁଣି ତରୁନ୍ତ କାହାଙ୍କ ?

ଏ ରଙ୍ଗର ଦିନ ଆସିଲା । ପୂର୍ବବର୍ଷ ଭଳି ମୁଁ  
ବାହାରକୁ ଖେଲିବାକୁ ଗଲିମାହିଁ । ଘରଭିତରେ  
ବୁପାପ ବଦି ରହିଲି ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ମୋ କବାଟ ଆସିବ  
ଶୁଭିଲା ।

ଅନାମିକା ଆସିଛି । ବୋଇ କହିଲା,  
ତରକୁଳାଟା । ଆଜି ହୋଲିରେ ପାଦରେ ଚିକେ  
ଅବିର ଦେବ କହି ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ଲାଜେଇ  
ଗଲା ଯେ ପହୁପତ୍ର ଧରି ନ ଥିଲେ କ’ଣ  
ହୋଇଥାଏ । ଦେଖିଲି, ବୋଇ ପାଦରେ  
ଅବିର । ବୋଇ ତାଲିଗଲା ।

ଏଥର ଅନାମିକା ତା’ର ବଦମାସ ବାହାର  
କଲା । ମୋ ଦେହସାରା ଅବିର ବୋଲିଦେଲା ।  
ସାମାନ୍ୟ ଅବିର ତା’ ମୟୁକରେ ରଖିଦେଲା  
ପରେ କହିଲା, ଏଥର ମୁଁ ତୋର ହୋଇଗଲି ।

ଧୀରେ କହିଲି- ତୋ ବାପା ତୋ  
ବାହାଯର କରିଦେବେ !

ମୋତେ ରୁମା ଦେଇ କହିଲା, ବୋକା  
ରାଧା ଚନ୍ଦ୍ରସେଶାକୁ କ’ଣ ବାହା ହୋଇ ନ  
ଥିଲେ ।

ସତରେ ଜୀବନଟା ସାତରଙ୍ଗର ଖେଳ ।  
ଆଜି ଅନାମିକା ବେଶ ମନେପତ୍ରି !

-ତାରା ନିଳଯ, ପ୍ଲଟ-୮୪୪/୬,  
ଚାରା ଶବଦସାହି, ମୁହଁଦ ପ୍ରସାଦ



# କୁଞ୍ଜ ହେଲେଣି ଆମନ୍ୟା

ବାଗଚା ଅନନ୍ୟା ପାଣେ । କରନ୍ କୋହରଙ୍କ ନୀତିଷ୍ଠ ଅପ ଦ ଲୟର-୨'ରୁ ତାଙ୍କର ବଳିଉତ୍ କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତଙ୍କି ପାଣେଇ ଏହି କନ୍ୟାଙ୍କ ଆଖ୍ରମ ଆଖ୍ରମ ସ୍ଵପ୍ନ । ଏଣିକି ସେ ଆଛି ଲାଇନରେ ଦେଖୁ ତାହିଁ ପାଦ ପକାଇବେ । କୌଣସି ସିନ୍ମେଗା ସାଇନ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବେ ।

ଅନନ୍ୟା

ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ କେତୋଟି ଅପର ମିଳିଛି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନନ୍ୟା କହନ୍ତି, ‘ଏକଥା ସତ ଯେ ମୋତେ ନିକଟରେ ୨-୩ଟି ଅପର ମିଳିଛି । ହେଲେ ଏ ନେଇ ଶେଷ ନିଶ୍ଚିର ନେଇନାହିଁ । କାରଣ ମୋ ଆଛି ଲାଇନରେ ମୁଁ ଆଦୋ ତରତର ହେବାକୁ ଚାହେନା । ଆଲଭୁ ଫାଲଭୁ ରୋଲରେ ଆଛି କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ସିନ୍ମେଗାରେ ଅଭିନ୍ୟା କଲେ କ୍ଷତି କ'ଣ ? ତେଣୁ ମୋତେ ନିଶ୍ଚିର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବା’ । ତେବେ ଅନନ୍ୟା ନିଜ ନୂଆ ଯୋଜନାରେ କେତେ ସଫଳ ହେଉଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖୁବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

# ସମୟ ହୋଇନାହିଁ

‘କି କଥା, ଏବେ ପୁଣି ମ୍ୟାରେଇ ! ଏ ବିଷୟରେ ସେ ଏବେ ଚିନ୍ତା କରିନାହାନ୍ତି କି ଆଗାମୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେକଥା ମନକୁ ଆଣିବାର ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଉପ୍‌ସୁଲ୍ତ ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସମୟେ ଜାଣିପାରିବେ’ । ଏପରି କଥା ଏବେ କିଏ କିମ୍ବା ବୁଲୁଛନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ? ପରିଣିତି ଗୋପ୍ରା । ବର୍ଷମାନ ନୋ ମ୍ୟାରେଇ, ଓନଲି ଆଛି । ଏ ନେଇ ପରିଣିତି କହନ୍ତି, ‘ଏବେ ମୁଁ ମ୍ୟାରେଇ କଥା ଆଦୋ ଚିନ୍ତା କରିନାହିଁ । କାରଣ ବର୍ଷମାନ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ଉପରେ ଅଧିକ ଘୁରୁତ ଦେଉଛି, ତାହା ହେଲା ଆଛି । କାରଣ ଯେହେତୁ ଏହାକୁ କ୍ୟାରିଯର କରିଛି ତେଣୁ ମୋତେ ଆହୁରି ଅଧିକ ବାଟ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନାଯିକା ଦୌଡ଼ରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ହେଲେ ମୋତେ ଭଲ ଭଲ ଭୂମିକାରେ ନିଜ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ସେ ନେଇ ମୁଁ ନିଜକୁ ମାନସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେଇଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ମ୍ୟାରେଇ ପାଇଁ ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସମୟେ ଜାଣିପାରିବେ’ । ତେବେ ପରିଣିତି କେବେ ହାତକୁ ଦି’ ହାତ ହେଉଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖୁବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।



# ସମୟ କାହୁଛି ଜୀମାନ୍

ଆଜିକାଲି ମୁଗରେ ନିଜକୁ ପିର ରଖୁବା ବଢ଼ କଥା । ଆଉ ସେଥିରୁ ଗାଇଗର ଶ୍ରୀପ ବାଦ ପଡ଼ନ୍ତେ କିପରି ? ନିଜର ପିରନେସକୁ ନେଇ ସେ କେତେ ସତେନନ ତାହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ । କାରଣ କେବଳ ଅଭିନ୍ୟା ନୁହେଁ, ନିଜର ବଢ଼ି ଗେର ଅପ ପାଇଁ ସେ ବେଶ କର୍ତ୍ତତ । ଏବେ ତ କରୋନା ପାଇଁ ଲକ୍ଷତାଭାବ କାଳିଛି । ଯେହେତୁ ଶୁଟ୍ ନାହିଁ ତେଣୁ ଗାଇଗର ଘରେ ସମୟ କରାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଜିମାରେ କରୁଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଗାଇଗର କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ସବୁବେଳେ ନିଜ ପିରରକୁ ନେଇ ବେଶ ସତେନନ । ଯେହେତୁ ଘରେ ଜିମ ଅଛି ତେଣୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ସେଠାରେ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଏ ନେଇ ଆଉ ଚିକେ ସିରିଯେସ ହୋଇଛି । ବିଶେଷତା ବାବରେ ‘ବାଗା-ଣ’ର ସଫଳତା ମୋତେ ଆହୁରି ଉପସହିତ କରିଛି । ଏଥ୍ୟପାଇଁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ଚିର ରଣୀ’ ।



ଗାଇଗର

# ରୈମିଟ ରାଜା

କଲେଜରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପାଦଦେବା ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ମନ ସତେଯେମିତି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥାଏ । ନୁଆ ଦୁନିଆ ଆଉ ରଜିନ ପରିବେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କେତେକ ପ୍ରେମ ମାଯାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥାଆନ୍ତି । ବାସ୍, ଠିକ୍ ସେମିତି ପ୍ରଥମ ଦେଖାରେ ଜଣେ କଲେଜ ଛାତ୍ର ଜଣେ କଲେଜ ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରି ବସୁନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରେମ ଦୁନିଆରେ ଉଡ଼ି ବୁଲିବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଆଉ ଜଣେ ଏହି ପ୍ରେମରେ ଏଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ତା’ପରେ ତ ନିଶ୍ଚିମ ପ୍ରେମର ପାଣିପାଗ ବଦଳି ଯାଉଥିବ । ତେବେ ତା’ପରେ କ’ଣ ହେଉଛି ଏବେ ଦୁହୁକ୍ ପ୍ରେମର ଦିଏଣ୍ଟ କିପରି ହେଉଛନ୍ତି ସେପରି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଲଭ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଛନ୍ତି ଡେଆ ପିଲ୍ଲା ‘ରୋମିଓ ରାଜା’ । ଏହାର ଗାଇଗଲ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଅମ୍ବାନ କୁମାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ସ୍ରୀନିଧି ଶେଷାର କରୁଛନ୍ତି । ଏନ. ବି. ଏଣ୍ଟରଟେନମେଣ୍ଟ ବ୍ୟାନରରେ ଏହି ପିଲ୍ଲାର ଅର୍ଦ୍ଧାବୁକ ଶୁଟ୍ ଶେଷ ହୋଇଛନ୍ତି । ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡାକ ପ୍ରୟୋଜନାରେ ଏହାର କାହାଣୀ, ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ରଚନା କରିବା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଦାୟିତ୍ୱ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ଏନ. ବି. ଏଣ୍ଟରଟେନମେଣ୍ଟ ବ୍ୟାନରରେ ଏହି ପିଲ୍ଲାର ଅର୍ଦ୍ଧାବୁକ ଶୁଟ୍ ଶେଷ ହୋଇଛନ୍ତି । ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଦାୟିତ୍ୱ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ।



ତମନା



## ରିଭର ରାଫ୍ଟିଙ୍ ପାଇଁ କିଛି ଚିମ୍ବ

- \* ୧୫ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ବୟସର ବ୍ୟକ୍ତି କୋଲାଭରେ ରିଭର ରାଫ୍ଟିଙ୍ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନିୟମ ରହିଛି।
- \* ସେମାନେ ପର୍ଷା ଜାଣିଥିବା ମଧ୍ୟ ନିହାଟି ଆବଶ୍ୟକ।
- \* ତେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚା ଆସେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ସତତ ପ୍ରଶିକଣ ଦିଆଯିବା ସହ ସେମାନଙ୍କ ପାଖେ ପାଖେ ଜଣେ ଲେଖାଏ ଗାଇଦ୍ ରହିଥାନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକିମ୍ବୁ ଗାଇଦ୍ ପି ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ।
- \* କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶାସ କିମ୍ବା ହୃଦଜନିତ ରୋଗ ତଥା ପାଣିକୁ ନେଇ ଭଯ ରହିଛି, ସେମାନେ ଏହି କ୍ରୀଡ଼ାରେ ଭାଗନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।



# ଦୁଃଖାହସିଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାନ୍ତିକା କୋଲାଭାତ୍

ହାଇର ଥାର ରିଭର ରାଫ୍ଟିଙ୍ ହେଉଛି ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଦୁଃଖାହସିଙ୍କ କଳକ୍ରୀଡ଼ା। ମହାରାଷ୍ଟ୍ରାମ୍ଭିତ କୋଲାଭାତ୍ରୀରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା କୁଣ୍ଡାଳିକା ନଦୀରେ ଏହି କ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଁ ରହିଛି ଯଥେଷ୍ଟ ସୁରିଧା। କାରଣ ପ୍ଲାନୀୟ ଏକ ତ୍ୟାମରୁ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ପାଣି ଏହି ନଦୀ ଦେଇ ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥାଏ ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଏଠାରେ ରିଭର ରାଫ୍ଟିଙ୍ କ୍ରୀଡ଼ା ଦେଶ ଭଲ ଭାବେ କରି ହୋଇଥାଏ...

**ମ**ହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଯନଗତ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଗାଁ ହେଉଛି କୋଲାଭାତ୍ରୀ। ଏହା ମୁମଳଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୧୩ କି.ମି. ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ। କୁଣ୍ଡାଳିକା ନଦୀର ତରଫେଶରେ ଥିବା ଏହି ଅଞ୍ଚଳଟି ରିଭର ରାଫ୍ଟିଙ୍ କ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଁ ବେଶ୍ ପ୍ରୟେତ୍ରି ଲାଭ କରିପାରିଛି। କେବଳ ରିଭର ରାଫ୍ଟିଙ୍ ହୁଏଁ, ଆହୁରି ଅନେକ ଦୁଃଖାହସିଙ୍କ କ୍ରୀଡ଼ାର ମଜା ବି ଏଠାରେ ନେଇଛୁଣ୍ଣା। ଖାସ ସେଥିପାଇଁ ଏଠି ସର୍ବଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

**କ'ଣ ଦେଖିବେ:** କୋଲାଭାତ୍ରୀ ରୁଦ୍ଧାହସିଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ମଜା ନେବା ସହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଅନେକ କିଛି ଦଶନୀୟ ପ୍ଲାନ ବି ଦେଖିପାରିବେ। ଯେମିତିକି ଛୋଟ ଛୋଟ ପାହାଡ଼, ଗୁମ୍ଫା ତଥା ହୁର୍ଗ, ଝରଣା, ନଦୀ, ତ୍ୟାମ ଏବଂ ଦେବଦେବୀ ପ୍ଲାଟ ଇତ୍ୟାଦି। ହେଲେ ଏସବୁ ଦ୍ଵାରାରେ ରିଭର ରାଫ୍ଟିଙ୍ କ୍ରୀଡ଼ା ହେଉଛି ଏଠାକାର ଖୁବ ଲୋକପ୍ରିୟ। ତ'ଛତା କାମକି, ପାରାଥେଲି, ରାପେଲି ଏବଂ ଜଙ୍ଗଳ ନ୍ୟାଶି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ସୁରିଧା ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି। ଖାସ ଏହି ସବୁ କାରଣ ପାଇଁ

ଏଠାରେ ସର୍ବଦା ଆଗନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଃଖାହସିଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

**କେବେ ଯିବେ:** ଏଠାରେ ମାର୍କ୍ଯୁଲେ ଗ୍ରାନ୍ଟ, କ୍ଲିନ୍ ସେଫ୍ଟେର ବର୍ଷା ଏବଂ ନତେମରରୁ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ଶାତ ଅନ୍ତରୁତ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯିବାର ସୁରିଧା ରହିଛି। ହେଲେ ଯେହେତୁ ବର୍ଷା ଏଠାରେ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ଏହି ସମୟରେ କେହି ଏଠାକୁ ବିଶେଷ ବୁଲି ଯିବାକୁ ପଥଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦୁଃଖାହସିଙ୍କ କ୍ରୀଡ଼ା ଖାସ କରି ରିଭର ରାଫ୍ଟିଙ୍ ପଥଦ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୟ କିଛି ମାନେ ରଖେ ନାହିଁ। ଖାଲି ଆବଶ୍ୟକ ପଢିଥାଏ କିଛିଟା ସତର୍କତା।

**କେମିତି ଯିବେ:** ଏଠାକୁ ବୁଲିଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ସମସ୍ତ ସୁରିଧା ରହିଛି। ତ୍ରୈନ ହେଉ କିମ୍ବା ବସ୍ତ ଅବା ବିମାନ, ଯାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁଥିରେ ସୁରିଧା ସିଏ ସେଥିରେ ଯାଇ ଆରାମରେ କୋଲାଭାତ୍ରୀରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ।



ପ୍ରସ୍ତୁତି



## ସୁମିତ୍ରା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ  
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା  
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।  
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ  
କୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ପ୍ରେସ୍

ପ୍ରେସ୍

## ଭଲ ସାର

ଗଣିତ ସାର ପପ୍ବକୁ— ଯେତେବେଳେ  
ମୁଁ ଛୋଟ ଥିଲି ଗଣିତରେ ୧୦୦ରୁ  
୧୦୦ ଆଶ୍ୱଥିଲି । ତୋଭିଲି ଆଲୁ  
ଆଶୁ ନ ଥିଲି ।  
ପପ୍ବ— ଆପଣଙ୍କୁ ବୋଧେ କୋଉ  
ଭଲ ସାର ପଡ଼ଇଥିଲେ ।  
ଆମ ଭଳି ମୁହଁ ।

## ଧୋକା

ଚାକରାଣୀ—ମା’ ତମେ ଆଜି ଏତେ  
ହୁଣୀ କହିଁକି ଦେଖାଯାଉଛ ?  
ମାଲିକାଣୀ— ତୋ ବାବୁ ତାଙ୍କ  
ଅପିସରେ କୋଉ ଝିଅକୁ ଭଲ  
ପାଉଛନ୍ତି ।  
ଚାକରାଣୀ(ଚିଲେଇକି)— ନା..ବାବୁ  
ମୋତେ ଘୋକା ଦେଇ ପାରିବେନି ।

## ବର୍ତ୍ତା

ପ୍ରେମିକା—ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରେମରେ ବର୍ଷାଦ  
ହେଇଗଲି ।  
ପ୍ରେମିକ—ଆଉ ମୁଁ କ’ଣ ଆଜନ୍ତାଜନ  
ହେଇଗଲି ।



## ଗଧ ବାହାଘର

ଆଜି ବିଶ୍ୱାସ ଆଜି ବି ଅନେକଙ୍କ  
ମନରେ ଘର କରି ରହିଛି,  
ଯାହାର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି  
ତେଲଜାନାରେ ହେଉଥିବା ଗଧ  
ବାହାଘର । ସଞ୍ଚ ବୃକ୍ଷିପାତ ଯୋରୁ  
ଏଠାରେ ଲେନ୍ଦର ଦେବତାଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ  
କରିବା ଲାଗି ଏହି ବିବାହର  
ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ ।  
ଏଥରେ ଦୁଇଟି ଗଧକୁ ନୂଆ  
ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାର ଯୁଦ୍ଧର ଭାବରେ  
ସଜାଯାଇଥାଏ । ଆଉ ଏଠାକାର  
କେବନପଲ୍ଲୀର ନଳା ପୋଚନ୍ମା  
ମଦିରରେ ଧୂମଧାମରେ ବିବାହ  
କରାଯାଏ । ବ୍ୟାଙ୍ଗ ବାଜା ଓ  
ଆତ୍ମବାଜି ସହ ନାଚଗୀତ ବି  
ହୁଁ । ଏତିଲି କଲେ ଭଲ ବର୍ଷାହୁଁ  
ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।

## ପୋକର ମୂଲ୍ୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ



# ଲକ୍ଷ୍ମାତାଗନ୍ଧେ ସିମାଞ୍ଜି ଫେହୁଛି କାର୍ତ୍ତନ୍

କରୋନା କବଳରେ ଏବେ ପୃଥିବୀର  
ଅଧିକାଂଶ ଦେଶ । ଏହାର ସଞ୍ଚମଣିକୁ  
ରେକିବା ପାଇଁ ଜାରି ହୋଇଛି ଲକ୍ଷ୍ମାତାଗନ୍ଧ ।  
ଡେଶୁ ସମାପ୍ତେ ଘରେ ରହିବାକୁ  
ବାଧ୍ୟାଦାର୍ଶିନୀ ଧରି ଘରେ ରହି ସମାପ୍ତେ  
ବୋର ହୋଇ ଗଲେଣି । ଏଥରୁ ପ୍ରାଣୀ ବି  
ବାଦ ପଢ଼ି ନାହାନ୍ତି । ଖାସ କରି ଚିତ୍ତାଖାନାର  
ପ୍ରାଣୀ ଅଧିକ ବୋର ହୋଇଗଲେଣି । ଯେମିତି  
କି ବୁଝର ଡ୍ରାଇଲ୍ ଲାଇଏୟ ପାର୍କରେ ବୋର  
ହେଉଛନ୍ତି ଦୁଇ ସିମାଞ୍ଜି । କୌତୁଳକର ବିଷୟ  
ହେଉଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ

ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ତ୍ତନ୍ ଦେଖାଇବାର  
ବିମୋହପ୍ରତି କରାଯାଇଛି । ଦ ଲାଘନ କିଞ୍ଚି  
ସମେତ ଅନ୍ୟ କାର୍ତ୍ତନ୍ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହି  
ଦୁଇ ସିମାଞ୍ଜି ହେଉଛନ୍ତି ଭାଇ ଭଉଣୀ ।  
ଦୁଇଁ କାର୍ତ୍ତନ୍ ଦେଶୁ ଏବେ ବହୁତ ଖୁସିରେ  
ବସୁନ୍ତି । ମାତ୍ର ସିମାଞ୍ଜି ଅନ୍ତିମା କାର୍ତ୍ତନ୍  
ଦେଖିବା ସହ ଖେଳଣ ଓ ଲିପଷ୍ଟିକ ରୂପରେ  
ବି ଖେଲୁଛି । ଏହି ଦୁଇ ସିମାଞ୍ଜି ବହୁତ  
ମେଳାପ । ଡେଶୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଆସିବାରୁ  
ପ୍ରକାଶୀ ଓ ଉଦାସ ରହୁଥିଲେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ଖୁସି  
କରିବା ଲାଗି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।



ବ୍ୟା  
କ  
ଗେ  
ନ୍



ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପୋକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ।  
ଅନେକେ ଏମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବା ବେଳେ ଅନେକେ  
ଆନନ୍ଦରେ ଖାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଆମେ ଯେଉଁ ପୋକ  
ସମ୍ପର୍କରେ କହିବାକୁ ଯାଉଛୁ, ତାହା ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ।  
କାରଣ ଏହାକୁ ଔଷଧ ପ୍ରତ୍ୟେକିରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।  
ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର ଏହି ପୋକ ୭ଙ୍ଗଙ୍କ ବିଶିଷ୍ଟ । ଏହାର ସାଦ  
ମିଠା । ହିମାଳୟ ଶୈତାନେ ଥାଣେ ହଜାର ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ  
ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଏହା ଅନେକ ନାମରେ ପରିଚିତ ।  
ଭାରତରେ କିନ୍ତୁ ଜଣି, ନେପାଳ ଚାକନ୍ଧାରେ ଯାଏଗୁଥା,

ତିଙ୍କତରେ ଯାଏଗନ୍ଧୁ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ  
ନାମ ଓପିଯୋକୋର୍ଟେସେ ସାଇନେସିୟ । ଲଙ୍କିଶରେ  
ଏହାକୁ କ୍ୟାଟରପିଲାର ଫଙ୍ଗସ କୁହାଯାଏ । ଏହାକୁ ହିମାଳୟ  
ଭାଏଗ୍ରା ବି କୁହାଯାଏ । ଏହାକୁ ଶକ୍ତି ବର୍ଜକ ଔଷଧ ତୋରିରେ  
ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏଥରେ ରୋଗ ପ୍ରତିଷେଧକ ଶକ୍ତି  
ବିଭାଗରେ କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଡେଶୁ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ବହୁତ  
ଗୋଟିଏ ପୋକର ଦାମ ପ୍ରାୟ ୧ ହଜାର ଟଙ୍କା ହୋଇଥିବା  
ବେଳେ କିଲୋ ପିଲା ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି ହୁଁ । ଡେଶୁ  
ଏହା ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ମହଞ୍ଚା ପୋକ ।

